

for at få fremskaffet et samlet materiale vedrørende sådan långivning og dennes omfang samt

6) ved særlig lovgivning at søge indført bestemmelser om, at tinglysning af private pantebreve uden undtagelse gøres obligatorisk, og at der ved tinglysning af private pantebreve i fast ejendom, hvor låntagningen ikke er forbundet med dokumenterede produktive formål eller ejerskifte, afkræves en stempelegift svarende til 15 pct. af lånets pålydende værdi.

I henhold til de ledsagende bemærkninger skulle forslaget betragtes som et alternativ fra venstresocialisterne ved løsningen af så vigtige problemer som at tilvejebringe betingelser for en holdbar nedsættelse af renteniveaue, derigennem lette erhvervslivets omkostningsniveau på det mest sårbare punkt og samtidig gennem rationel dirigering af kreditten at lette fortsat industriel modernisering og ekspansion og derved sikre beskæftigelsen.

Ved fremsættelsen af forslaget fremhævede ordføreren for forslagsstillerne navnlig den del af forslaget, der omhandlede en revision af *kreditrationeringsaftalerne* mellem Nationalbanken og de private banker. Han udtalte i forbindelse hermed:

„Jeg skal ikke lægge skjul på, at VS i sit langtidsperspektiv sigter henimod, at Nationalbanken gøres til en virkelig statsbank, at forsikringsvæsenet (med udgangspunkt i de lovpligtige forsikringer, hvor staten reelt fremskaffer og udvider kundekredsen) nationaliseres som en voksende faktor på pengemarkedet. Vi er også principielt tilhængere af, at bankvirksomhed gøres til et statsmonopol. Men i det fremsatte forslag sigter vi foreløbig mere beskedent på forholdsregler, der i videre forstand dirigerer bankernes udlån konsekvent i retning af de nødvendige produktive mål, som må prioriteres, hvad også statsministeren i sin appel til pengeinstitutterne om at vise større samfundssind ved udlånenes retning har udtalt.“

Ved 1. behandlingen udtalte *justitsministeren* forundring over indholdet af forslaget. Han henviste til, at han i besvarelse af et af Kai Moltke den 6 marts stillet spørgsmål vedrørende åger og renteproblemer i forbindelse med private pantebreve og afbetalingshandel havde tilkendegivet, at disse spørgsmål vil blive gjort til genstand for en nærmere undersøgelse og vurdering i et udvalg, der ikke alene skulle se på de strafferetlige spørgsmål, men også på problemernes civilretlige og økonomiske sider. Det omtalte udvalg var nu i færd med at blive etableret. For så vidt angik forslagets punkter 2, 3 og 4, kunne justitsministeren derfor henvise til sine bemærkninger til det tidligere stillede spørgsmål (F. sp. 619-622).

Om de øvrige af forslagets punkter udtalte ministeren, at disse efter regeringens opfattelse ikke kunne betragtes som tjenlige midler